

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dien et men dreit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden f 6.00; franko door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG 8 FEBRUARIJ.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 7 Februarij.

De *Corriere Italiano*, die te Weenen uitkomt, als hij spreekt van een of een defensief traktaat door de Nederlandische Regering met de Westersche mogendheden te sluiten, zooals zulks gisteren onze lezers hebben gezien, geeft vermoedelijk te kennen, niet wat gebeurd is, maar wat verlangd wordt.

Dat de heer van Hall niet gezind is om zulk verbond aan te gaan, gelooven wij gaarne. Dat zijne verwijdering uit het Departement van Buitenlandsche Zaken te Weenen, Parijs en Londen zou gewenscht zijn, als het waar is, dat men daar op een verbond aandringt, tgeen tot dusverre slechts in losse geruchten van 't buitenland is beweerd, is ook aannemelijk. Maar niets duidt aan, dat er van de zijde van de Westersche mogendheden eene ernstige poging is beproefd, om ons gelijk Sardinië in den oorlog te betrekken. Alhoewel men er op bedacht moet zijn, dat zulk een stap vroeg of laat zal gedaan worden.

Ongetwijfeld hebben wij niet, als het ministerie de Cavour te Turijn, belang om de gunst van Frankrijk en Engeland af te bedelen. Moge al de heer Groen beweerden, dat ten onzent de revolutie regeert in den vorm van het gematigd liberalismus van den heer van Hall, of van het meer doortastend liberalismus van den heer Thorbecke, de heer Groen is eerlijk genoeg om te erkennen, dat noch de heer van Hall, noch de heer Thorbecke op vreemde hulp rekenen, om hunne beginsels te verdedigen. Van die zijde meenen wij buiten gevaar te zijn. En dat de reaktionnaire neigingen van het *Goudsch Kronijkske* niet meer te vreezen zijn, dan die van den *Nederlander* te dien aanzien, blijkt uit beider afkeerigheid van de Westersche mogendheden en beider sympathiën voor Rusland.

Voor 's hands hebben wij alzo het sluiten van een of een defensief traktaat niet te vreezen, tenzij er zaken gebeuren, die ons te vreesen doen. Hetzij door omstandigheden, waardoor het bianculano op het spel wordt, hetzij door overmagt der mogendheden, die op den zwakkeren mogten willen verhalen, wat hun aan kracht zou komen te ontbreken tegen den sterken. Maar zoover zij de zaken nog niet gekomen.

Dat de oorlogs-omstandigheden bedenkelijker worden, dewijl zij weldra uit de Krim tot in het hart van Duitschland kunnen worden overgebracht, blijkt niet alléén uit de ophooping van troepen door de Russen in Polen en door de Oostenrijkers in Gallicië. Er is eene andere bijzonderheid, die dat gevaar als meer nabij doet voorkomen.

Een Frankforter blad, dat uit goede bronnen put, verzekert dat er eene konventie bestaat tusschen Oostenrijk en Frankrijk, waarbij Keizer Napoleon zich verbindt om Oostenrijk door zijne legermagt bij te staan in een veldtocht tegen Rusland. Het is in allen gevalle bekend, dat, ten gevolge van de Weener alliantie, tusschen de hoven van Weenen en Parijs eene afzonderlijke overeenkomst is getroffen. Daarbij moet het ongeschonden bezit van het wederzijdsch grondgebied zijn verzekerd, en tot waarborg daarvan, zoude door Frankrijk hulptroepen aan Oostenrijk zijn toegezegd.

De verzekering van het Frankforter blad wordt bevestigd door berichten uit Turijn. Van daar meldt men als stellig, dat door het Fransche gouvernement de doortocht voor Fransche troepen is gevraagd, om door Italië het tooneel des oorlogs te bereiken. Hoewel het schrijven uit Turijn bevestiging behoeft, zoo blijkt daaruit toch, dat er sprak is van éene militaire overeenkomst tusschen Keizer Frans Jozef en Keizer Napoleon. En zulks wordt nog daarenboven bevestigd door de afzending uit Weenen naar Parijs van een Oostenrijksch generaal, die er als militair-kommissaris zal resideeren.

Men ziet daaruit, dat de mogendheden, alhoewel zij den vrede verlangen, er niet op rekenen, en in plaats daarvan alle maatregelen nemen, om den oorlog op uitgebreider schaal en met meerder kracht te kunnen doorzetten. Maar men ziet er tevens uit, dat wij op het punt staan van den oorlog in 't midden van Europa te zien uitbarsten, als hij van den Donau naar de Weichsel zal

worden overgebracht. Eene gebeurtenis die wij van den beginne voorspeld hebben, en die, zoo de oorlog eenigzins langdurig worden moet, ganssch Europa zal te wapen roepen.

Wij zeiden dezer dagen van de anti-revolutionnaire partij, als zij haar streven naar »wettelijken voorrang» tracht te verbloemen, dat hare redeneering neerkomt op het betoog van den vos in de fabel: de druiven zijn niet rijp; maar laten ze mij onder het bereik komen, zij zullen mij goed smaken.

Dit verwijt wordt »onbillijk» genoemd. Men zegt: »Ook toen de druiven onder ons bereik geacht werden te zijn, hebben wij noch *vrijzinnige beteugeling*, noch *eenigerlei verongelijking van Roomsch-Katholieken* gewild.»

Zou men ons ook willen zeggen wanneer het geweest is, dat de druiven onder het bereik geacht werden te zijn? Dat is van belang te weten, ten einde te kunnen beoordeelen of en in hoe verre wij werkelijk onbillijk zijn jegens de »vrienden».

»Evenwel houde men in het oog,» zoo gaat de *Nederlander* voort; »dat zoo de Roomsch-Katholieke kerk inderdaad, ook in praktische toepassing *eenzelvig* bleek met hetgeen wij door ultramontanen verstaan, er omstandigheden denkbaar zijn, waarin ook door wettelijke waarborgen voor het behoud der regten van *allen* zou moeten worden gezorgd.»

Het *Hollandsch*, dat men in 't anti-revolutionnaire orgaan schrijft, is in den regel door een ieder niet te verstaan. Dikwerf behoeft het éene vertaling, gelijk in de geleverde aanhaling, waar men in den raadselachtigen stijl der Pythonissen spreekt, om eigenlijk hetzelfde te verklaren wat wij gezegd hebben, namelijk, dat de druiven niet rijp zijn.

Sinds jaar en dag is reeds gezegd, niet slechts dat de Katholieke Kerk in beginsel ultramontaan is, maar wordt van heinde en verre alles aangeroept, zelfs uit den modder van de revolutie en het radikalismus, ten betooge dat in de Katholieke Kerk de praktische toepassing *eenzelvig* bleek met hetgeen men voor ultramontanismus had uitgekreeuen. Men heeft van die zijde geen ander middel gebruikt, om de April-beweging voor te bereiden, aan te kweken en door te zetten. Als men dan nu nog spreekt van omstandigheden, die denkbaar zijn, waarin men tegen de Katholieke Kerk te velde zal trekken door wettelijke maatregelen, dan heelt men slechts het oog op die wel *denkbare*, maar nog ver af zijnde omstandigheden, waarin het roer van Staat zal zijn in handen gespeeld van de »vrienden», om naar hartelust te regeren door wetten, tegen de Katholieken te maken, zonder dat de »vrienden», gelijk thans, het gevaar vreezen van de beteugelingsmaatregelen, zoo niet het eerst, dan toch evenzeer te zien toepassen op de orthodoxe rigting.

Is het niet die vrees alleen geweest, die de vrienden heeft wederhouden van »vrijzinnige beteugeling» en van »verongelijking van R. Katholieken» ook »toen de druiven onder bereik geacht werden te zijn» zoo als de *Nederlander* zeer naïef schrijft?

Men schrijft ons dd. 5 Februarij:

»Het zoo dikwerf ook hier te lande gebezigde middel: *verdeel en heersch* schijnt in de laatste dagen, in zekere kringen, het wachtwoord geworden te zijn. Of is men niet zijns ondanks gedwongen aan iets dergelijks te denken, als men nagaat wat ter gelegenheid der laatste verkiezing voor de Tweede Kamer voorviel?

»Vooraf hebben mij twee omstandigheden getroffen.

»Ik wil u die beknopt mededeelen.

»Het voorloopig overleg omtrent het vestigen eener kenze in de plaats van den waardigen, de Man was nauwelijks geschied, de twee groote staatkundige fractiën hadden pas even hunne namen genoemd, of ziet er verschijnt een bericht in de goede, gewillige, oude *Amsterdamsche*. Dat fameuze *nieuws* was nagenoeg het volgende: »Men meent te weten dat onderscheidene katholieke kiezers in het distrikt Almelo hunne kenze gevestigd hebben op Mr. van Sonsbeeck, oud-minister van Buitenz. Zaken....»

»Kijk, dat was een goed bericht, verrassend ook, ja goed berekend, zelfs ter juister ure geplaatst: maar

met dat al, zonder effect. Waarom? Omdat de Katholieke kiezers van Almelo te verstandig zijn, om zich door dergelijke *menes* van het rechte pad te laten afbrengen. Ik zeg een verrassend bericht, men zal mij zulks wel toegeven, want tot op dat oogenblik, was het alléén in het brein der redaktie van de goede onde gezien.

»Het nieuws was goed berekend. Gewis, want men mogt gerust aannemen, dat werkelijk de daar vooropgezette naam van van Sonsbeeck bij onderscheidene kiezers welgevallig moest zijn; en al gaven dan ook maar eenige kiezers hunne stem aan den achtenswaardigen oud-minister, genoeg was het voor de bedoelde partij, te verkrijgen de toepassing der leus: *verdeel en heersch*.

»Wantrouwen moest men opwekken, men moest doen gelooven dat niet alle Katholieken eene lijn zouden trekken. Dan, de uitkomst bewees de kracht van het verzinsel; men zag duidelijk wat men van het nieuwbakken berigt der *Amsterdamsche* te denken had.

»Intusschen had de verkiezing plaats: Mr. v. d. Linden, een loyaal liberaal Protestant, kreeg terstond de overgrote meerderheid der gevorderde stemmen. Het spreekt van zelf, dat daarom de toepassing der geliefkoosde leus niet konde opgegeven worden. Integendeel, nieuws kracht geput en dan wederom aan het onedele werk; dat moest zoo zijn, en het is ook zoo gebeurd; alléén moest het middel gewijzigd worden.

»De ontangs van redaktie veranderde's *Greenhaagse Nieuwsbode* vatte thans de taak op; men liet een giftigen pijl het luchtruim doorklieven, maar ook deze poging was ijdel, *trot geen doel*.

»Aan den *Amsterdamschen* kant mat de redaktie, in een harer laatste Nummers, breed uit van de sterkte der Katholieken in het veel besproken distrikt. Aan dezen schreef ze de overwinning der liberalen toe. Van den anderen kant vroeg men twijfelend, of die overwinning, door *katholieke hulp* verkregen, op den duur wel vruchtbaar voor de liberalen zoude zijn?

»Dus schifting, dus achterdocht verwekken; voorwaar een edele taak, die de nieuwe redaktie zich liet opleggen. Dat belooft voor de toekomst; maar er is meer nog. Welligt was men bevreesd ditmaal niet genoeg gedaan te hebben; daarom nog een hulpmiddeltje bij de hand genomen; wie woot of men dan niet beter slagen zal!

»Het is waar, zegt de redaktie, de overwinning is verkregen, maar zoude dit wel welgevallig zijn aan alle R. K. leden der Kamer, bij voorbeeld aan.... en dan noemt men drie namen.

»Wel ja, waarom niet. Kan dat soms niet helpen? Zulk een woord, van die zijde gesproken, dat heeft vat; men denkt er over, en er blijft altijd iets van hangen.

»Maar, mannen, gij die u van zulke middelen bedienen durfde, weet eens vooral, dat ze op geen Katholiek iets vermogen. Het ongunstig lot, dat we jaren achtereen op den vaderlandschen bodem moesten ondergaan, heeft ons gehard, heeft ons voor goed vereenigd, en onze kracht zal vermeederen, naar mate gij ons meer tegenstreeft!

»Ons doel, zijt er gerust op, is geen ander dan te werken tot heil des lands; wij willen ten steun verstrekken aan het Vorstenhuis dat ons regeert, en indien we als prijs daarvoor vrijheid vragen voor ons, dan vragen we het evenzeer voor een ieder, die met ons den Nederlandschen grond bewoont. — Partijchap, waarbij men het belang des lands vergeet, maar alléén op personen ziet, is ons een gruwel; onze rigting, ze is aan allen duidelijk, die niet willens met blindheid geslagen zijn. Ieder minister, iedere Regering weet voorschands, of hij de Katholieken met of tegen zich heeft; hij behoeft slechts zijne hand in eigen boezem te steken en zich in gemoede af te vragen: heb ik hunnen steun mij waardig gemaakt? heb ik eerlijk hun regt erkend; heb ik ze verdedigd daar, waar ze gelasterd waren, daar, waar ik dien laster verstoppen konde?.... Heb ik, zonder te letten op geloofsbelijdenis, het land-belang altijd *alleen* tot leidraad mijner handelingen genomen? Ben ik voornemens de Grondwet van 1848 loyaal toe te passen? Dat zijn zoo veel vraagpunten, die beslissen over steun of tegenstand, over genegenheid of weezin. — Waarom dan langer te vragen of men de Katholieken voor zich heeft? *Waarom*

...ster weet dat aan zijne eigene daden te beoordeelen.
En ten slotte, nog dit over Almelo. Meent men werkelijk, dat de Katholiken tot zelfs hetgeen ieder mensch is ingeboren, hebben verloren: *de zucht tot zelfbehoud?* Wat wil men toch? wat denkt men van ons als men laat gevoelen, dat er twijfel kan zijn, als er te beslissen valt tusschen een eerlijk loyaal liberaal en den hoofdman der protestante geloofsgenootschappen van Hoogstraten of hem, *ten wiens behoeve, hij gewillig gaarne afstand deed?* — Van het oogenblik af dat dit laatste feit plaats greep, kon geen Katholiek, hoeveel achting hij overigens ook, als staatsburger, aan graaf Schimmelpenninck toedrage, hem zijne stem geven.

Indien ge het goed dunkt deze regelen te plaatsen, geef ze dan een hoekje in uw dagblad. Ik weet wel, het is niet noodig tegen de handelingen van zekere zwakke partij te waarschuwen; in dien zin schreef ik deze regelen niet, maar alleen om ze gerust te stellen, de ijverars! dat hunne werken worden gezien en dat ze naar waarde worden geschat.

Wij hebben geen bezwaar tegen 't plaatsen dezer regelen, al is het, dat hier en daar eenig voorbehoud van onze zijde noodig is.

Wij hebben dezer dagen met veel genoegen een bezoek afgelegd in het magazijn van kerkornamenten van de heeren van Gennip en Huysman, alhier. De expositie van een bijzonder rijk en met ongemeenen smaak bewerkt stel misgewaden (voor priester, diaken en subdiaken) gaf aanleiding tot ons bezoek en, in de hoogste mate voldaan over al hetgeen ons bij die gelegenheid te aanschouwen werd gegeven, — en dat bepaalde zich niet tot die misgewaden, — mogen wij niet in gebreke blijven zoowel allen, die in den luister van Gods huis, als hen die in de nationale nijverheid belang stellen, uit te noodigen ons voorbeeld te volgen en zich te gaan verlustigen in het heerlijk kunstwerk, op dit oogenblik in het magazijn der straks genoemde heeren ten toon gesteld. Wat het genot, dat het den bezoeker schenkt, verhoogt en aan het nationaal gevoel goed doet, is, dat thans weer op nieuw, thans door de heeren van Gennip en Huysman, het bewijs is geleverd, dat men, om even rijk als uitmuntend bewerkt borduurwerk te verkrijgen, niet langer tot het buitenland zijn toevlugt behoeft te nemen. Dit moge langen tijd het geval geweest zijn — de bewijzen zijn voorhanden, dat de talenten van meerdere landgenooten, — wij noemen heden bepaaldelijk de heeren van Gennip en Huysmans, gelijk wij vroeger met lof van de heeren Sutorius en Co. gewaagden, — in het vak van borduurwerk bij die van buitenlanders in geenop deele achter staan.

Wenschen wij, ten slotte, den heeren van Gennip en Huysman geluk met den voortreffelijken uitslag van hunnen arbeid, die, wij verwachten het, bij velen den lust zal opwekken om hen in de gelegenheid te stellen, hun kunstvak met steeds klimmend succes te blijven beoefenen.

Het Ontwerp van Wet, betreffende de voorloopige voorziening in sommige waterschapsbelangen, luidt aldus:

§ 1. Van de straffen tegen overtreding der keuren.

Art. 1. De besturen van waterschappen kunnen tegen overtreding der keuren of verordeningen van politie, door hen krachtens de hun toegekende of tot hiertoe wettig uitgeoefende bevoegdheid gemaakt of te maken, en van daarmede gelijkstaande voorschriften, voor zooveel daartoe bij geene wet of wettelijke verordening is voorzien, geldboete van hoogstens vijf en twintig gulden en gevangenisstraf van één tot drie dagen, te zamen of afzonderlijk, bedreigen.

Art. 2. Andere straffen, in het vóór het jaar 1811 vastgestelde verordeningen van dezen aard bedreigd, zijn met het in werking treden dezer wet vervallen.

De hogere geldboeten en de gevangenisstraffen van langeren duur worden geacht slechts tot het maximum, in het vorig artikel bepaald, te zijn vastgesteld.

Art. 3. Ingeval de overtreder gedurende het laatste jaar voor gelijke overtreding veroordeeld is, of daarvoor vrijwillig de geldboete heeft betaald, kan de regter geldboete en gevangenisstraf tot het dubbel van het voor elk bedreigd maximum uitspreken.

Art. 4. De opbrengst der geldboete komt ten voordeele van het waterschap.

Art. 5. Bij elke veroordeeling tot boete wordt tevens door den regter bepaald, dat de veroordeelde, indien hij niet binnen éene maand, na daartoe bij exploit door den boede of bediende van het waterschap of door een deurwaarder te zijn aangemaand, aan den inhoud van het vonnis heeft voldaan, door gevangenzetting daartoe zal worden genoodzaakt.

De duur dezer gevangenzetting wordt door den regter bepaald ten hoogste op drie, en bij herhaling volgens art. 3, ten hoogste op zes dagen.

De geheele voldoening aan den inhoud van het vonnis ontslaat van het verder ondergaan der gevangenzetting.

Art. 6. Het politieregt der waterschapsbesturen om de melens, sluzen of andere werktuigen, waarmede de over-

treding is gepleegd, ten koste van den overtreder te sluiten, te verzegelen, te stempelen of op enige andere wijze buiten gebruik te stellen, blijft gehandhaafd.

§ 2. Van de middelen tot voorziening bij versien of weigering van besturen om werken uit te voeren en hunne schulden te voldoen, of bij gebreke van beheer.

Art. 7. De uitvoering van noodzakelijke werken, waaronder ook opruimingen worden verstaan, welke door de daartoe verplichten niet geschiedt, wordt door Gedeputeerde Staten bevolen.

Hun daartoe strekkend, met redenen te omkleeden besluit wordt onmiddellijk medegedeeld aan het bestuur van het waterschap, dat, naar het oordeel van Gedeputeerde Staten, krachtens zijne inrigting, krachtens eene wet, een algemeen maatregel van inwendig bestuur, Onze daartoe betrekkelijke bevelen of eene provinciale verordening verplicht is de werken te ondernemen of door de onderhoudsplichtigen te doen verrigten.

Het bestuur geeft, binnen drie dagen, berigt van de ontvangst.

Art. 8. Ingeval het bestuur beweert, dat de werken niet noodzakelijk zijn, kan het binnen vier weken, te rekenen van den dag waarop door hem de beslissing van Gedeputeerde Staten is ontvangen, bij Ons voorziening vragen.

Van het indienen van het verzoek geeft het gelijktijdig kennis aan Gedeputeerde Staten.

Onze beslissing wordt, met redenen omkleed, aan Gedeputeerde Staten medegedeeld.

Art. 9. Meent het bestuur op geen der gronden, in artikel 7 vermeld, tot het ondernemen of doen verrigten der werken verplicht te zijn, dan kan het binnen den termijn, in art. 8 gesteld, Onzen commissaris in de provincie doen dagvaarden voor de regthank van het arrondissement waar de zetel van het bestuur gevestigd is, ten einde door deze omtrent de verplichting uitspraak worde gedaan.

Indien het bestuur krachtens art. 8 bij Ons voorziening gevraagd heeft, gaat de termijn, bij dat artikel gesteld, in met den dag Onzer beslissing.

De kosten van het regtsgeding, indien het is uitgezeten ten voordeele van het bestuur, worden gedragen door den Staat.

Art. 10. Indien het bestuur, ofschoon het binnen den gestelden termijn tegen het besluit der Gedeputeerde Staten niet is opgekomen, of, niettegenstaande Onze beslissing of de uitspraak van den regter, weigert of nalatig is de bevolen werken te ondernemen of te doen verrigten, kunnen Gedeputeerde Staten de doen uitvoeren ten koste van hen, tot wier last zij, indien het bestuur niet weigerachtig of nalatig ware geweest, zouden zijn gekomen.

Art. 11. Indien, hangende het regtsgeding, door Ons, na Gedeputeerde Staten gehoord te hebben, wordt beslist, dat de uitvoering der werken geen uitstel kan lijden, geschiedt zij van rijkswege.

De kosten daarvan worden, indien het regtsgeding ten nadeele van het waterschap is uitgezeten, verhaald op hen, tot wier last zij, indien het bestuur de werken had uitgevoerd of doen verrigten, zouden zijn gekomen.

Art. 12. Weigert of verzuimt het bestuur voor de voldoening van de kosten der werken en van het ten zijne nadeele uitgezete regtsgeding te zorgen, dan wordt de omslag, deswege over de ingelanden, waterschappen, of gemeenten te doen, met inachtneming zooveel doenlijk van de daaromtrent in elk waterschap bestaande bepalingen, door Gedeputeerde Staten geregeld, en worden de termijnen van invordering door hen bepaald.

Art. 13. De overgifte der stukken, tot regeling dezer zaak vereischt, kan door Gedeputeerde Staten in regten worden gevorderd.

Bij het vonnis, houdende veroordeeling tot overgifte, wordt de voorloopige ten-uitvoer-legging daarvan, des noods door middel van lijfswang, bevolen.

De bepaling van art. 590 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering omtrent het stelsel van zekerheid is hier niet van toepassing.

De kosten, uit deze regtsvordering en uit de gijzeling voortvloeiende, komen ten laste van het waterschap, zoo verre zij op den bewaarder der stukken niet kunnen worden verhaald.

Art. 14. De door de Gedeputeerde Staten vastgestelde staat van verdeling over de ingelanden, waterschappen of gemeenten wordt aan den ontvanger van het waterschap, ten wiens laste het werk wordt verrigt, ter uitvoering gegeven.

Deze neemt daarbij de voorschriften der wet van 9 October 1841 (Staatsblad n°. 42) en van de reglementen in acht, en moet, evenzeer als de overige beambten en bedienden der betrokken waterschaps- en gemeentebesturen, de bevelen van Gedeputeerde Staten betrekkelijk deze heffing nakomen.

Art. 15. De opbrengst van dezen omslag wordt niet in de kas van het waterschap gestort.

Daarvan, even als van alle uitgaven wegens de door Gedeputeerde Staten genomen voorzieningen, wordt door den ontvanger aan Gedeputeerde Staten afzonderlijk rekening en verantwoording gedaan.

Van de vaststelling dezer rekening geschiedt door Gedeputeerde Staten aan het bestuur van het waterschap mededeeling, met uitkeering van het voordeelig slot.

Het besluit van Gedeputeerde Staten, houdende vaststelling der ontvangsten en uitgaven, strekt, zoo ver de daarin goedgekeurde ontvangsten en uitgaven betreft, aan den ontvanger tot ontlasting.

De borgtocht van den ontvanger is evenzeer tot zekerheid van het beheer dezer ontvangsten en uitgaven, als van het overig geldelijk beheer ten behoeve van het waterschap verbonden.

Art. 16. Wordt door den ontvanger en door de overige beambten en bedienden tot deze inning niet of niet behoorlijk medegewerkt, en wordt niet voor hunne vervanging op de daarvoor bepaalde wijze gezorgd, of wel worden de openstaande betrekkingen dier beambten en bedienden niet op de vastgestelde of gebruikelijke wijze vervuld, dan voorzien Gedeputeerde Staten daarin door tijdelijke aanstelling van bijzondere ambtenaren en bedienden.

De belooning wegens de door dezen ten opzichte der inning te verleenen diensten wordt door Gedeputeerde Staten ten laste van het betrokken waterschap geregeld.

De betaling dezer belooning van de in art. 13, laatste zinsnede, bedoelde kosten en van al de verdere uitgaven dezer werken geschiedt op bevelschriften van Gedeputeerde Staten, door hunnen voorzitter, een der leden en den griffier der Staten te teekenen.

Art. 17. De voorzitter van het collegie van Gedeputeerde Staten treedt in de plaats van den voorzitter, bedoeld in artt. 10 en 19 der wet van 9 October 1841 (Staatsblad n°. 42).

In het geval, omschreven in laatstgenoemd artikel, wordt het dwangbevel door Gedeputeerde Staten afgegeven.

Is het waterschap in meer dan éene provincie gelegen, dan worden de voorzitter en de griffier door Ons aangewezen.

Art. 18. Het verzet op de gronden, bedoeld in art. 13 der wet van 9 October 1841 (Staatsblad n°. 42) wordt gedaan bij Gedeputeerde Staten.

Hunne uitspraak kan door Ons worden geschorst of vernietigd op de wijze in art. 169 der provinciale wet bepaald.

Maken Gedeputeerde Staten bezwaar hunne uitspraak behoorlijk te herzien, dan wordt de zaak door Ons, den Raad van State gehoord, beslist.

Ons besluit, overeenkomstig hetwelk de staat van verdeling door Gedeputeerde Staten moet worden gewijzigd, wordt in het Staatsblad geplaatst.

Art. 19. Indien het bestuur van een waterschap weigert of nalatig is te zorgen voor de betaling eener schuld, waartoe het is veroordeeld bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis, en dit, wegens gemis van genoegzame goederen voor executie vatbaar, niet kan worden ten uitvoer gelegd, gelden de bepalingen van artt. 12 en volg.

Art. 20. De bepalingen van artt. 10 en volg. zijn ook van toepassing voor het geval, dat het bestuur van een waterschap, bij gemis van de vereischte toestemming der ingelanden of van de in den omslag dragende besturen tot de uitvoering van het werk, de voldoening der schuld en tot de vaststelling van den omslag niet kan overgaan.

Het bestuur deelt steeds onmiddellijk na de ontvangst het in art. 7 bedoeld besluit van Gedeputeerde Staten aan de ingelanden of de in den omslag dragende besturen mede, ten einde deze van de in artt. 8 en 9 aan het bestuur gegeven bevoegdheid kunnen gebruik maken, indien dit niet door het bestuur zelf geschiedt.

Art. 21. Is in een waterschap geen bestuur aanwezig, en is het noodzakelijk in het beheer te voorzien, dan beramen Gedeputeerde Staten middelen, ten einde op de, in het reglement bepaalde, of door het gebruik ingevoerde wijze een nieuw bestuur optrede.

Is dit doel niet te bereiken, dan geschiedt de benoeming of de voordracht der leden van het bestuur regtstreeks door Gedeputeerde Staten.

Op dit bestuur zijn de bepalingen van artt. 7 en volgende van toepassing.

Art. 22. De voorschriften van art. 25 der wet van 9 October 1841 (Staatsblad n°. 42) gelden ook voor de uitgaven en omslagen, welke het gevolg zijn van de voorziening krachtens deze wet te nemen.

§ 3. Van de regeling van waterstaatsbelangen meer dan éene provincie rakende.

Art. 23. Belangen van waterstaat, twee of meer provincien gemeenschappelijk aangaande, over wier regeling de Staten dier provincien zich niet of niet behoorlijk verstaan, kunnen door Ons, den Raad van State gehoord, bij een met redenen omkleed, in het Staatsblad te plaatsen besluit, worden geregeld.

Lasten en bevelen, enz.

Het Ontwerp van Wet, Lit. A., tot regeling van de koperen pasmunt in Nederlandsch Indie, is van den volgende inhoud:

Art. 1. Aan de koperen pasmunt in Nederlandsch Indie, vastgesteld in art. 4 van de wet van 1 Mei 1854 (Staatsblad n°. 75), te weten: den cent of het honderdste van

den gulden, en den halven cent wordt toegevoegd het stuk van twee en een halven cent.

Ook van dit stuk worden de beelden naar en middellijn door Ons bepaald bij een in het Staatsblad te plaatsen besluit.

Art. 2. Het gewigt van het stuk van twee en een halve cent is twaalf en een half wigjtje; van den cent vier wigjtjes, acht tienden van een wigjtje; van den halven cent twee wigjtjes, drie tienden van een wigjtje.

Zij worden vervaardigd uit zuiver koper.

De ruimte in het gewigt is een vijftigste gedeelte boven en beneden het gewigt van elk stuk.

Art. 3. De dubbele, heele en halve duiten van Nederlandschen of Nederlandsch-Indischen muntslag worden, binnen vijf jaren na de dagteekening dezer wet, buiten omloop gesteld, nadat aan de houders de gelegenheid tot verwisseling, in de verhouding van vijf cents voor zes duiten, zal zijn verstrekt.

De uitgifte van de nieuwe en het buiten omloop stellen der oude koperey, pasmunt geschiedt voor zooveel noodig achtereenvolgens in de onderscheidene gedeelten van Nederlandsch-Indie.

Art. 4. Tot dekking van de uitgaven, uit deze wet voortvloeiende, wordt mede beschikt over de middelen tot regeling van het muntwezen in Nederlandsch-Indie, door de wet van 1 Mei 1854 (Staatsblad n°. 76) aangewezen, of nader aan te wijzen.

Tot wegneming zooveel mogelijk van de vertraging, waaraan, ten gevolge van den slechten toestand der wegen, de briefwisseling met de nachtpost uit Rotterdam, Delft, 's Gravenhage, Leyden en Haarlem naar Utrecht, Gelderland, Overijssel en Limburg, alsmede naar Duitschland en verder gelegene Staten, thans is blootgesteld, zullen die brieven voortaan, in plaats van met de even-gemelde post, door middel van den laatsten spoortrein in de rigting van Rotterdam naar Amsterdam worden verzonden, en mitsdien zooveel vroeger op de postkantoren moeten worden bezorgd. — Deze maatregel is echter van geheel tijdelijken aard, en zal weder worden opgeheven, zoodra de middelen van gemeenschap op den ouden voet zijn hersteld.

Ten gevolge van den ingevallen dooi zijn de stations langs de rivieren voor de buitengewone korrespondentie bezet. Tot dusverre gewagen de berigten van geene verandering in de gesteldheid der Nederlandsche rivieren.

Volgens telegrafische berigten uit Keulen was aldaar tusschen heden nacht ten 2 en heden morgen ten 7 ure het afkomende Moezelijns voorbijgedreven. De Rijn stond te Keulen heden morgen ten 4 ure 9 voet 5 duim en ten 8 ure 9 voet 2 duim.

's GRAVENHAGE 6 Febr. Naar men verneemt zullen er zoo door Z. M. als de overige leden der Koninklijke familie, benevens door vele aanzienlijken, gedurende dezen winter, nog verschillende partijen gegeven worden.

— Naar men verneemt, zal door Z. Exc. den heere de Belmont, minister-resident van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika bij het Nederl. Hof, den 22 dezer een luisterrijk feest gegeven worden.

— Vrijdag zal in het hôtel de Oude Doelen het tweede casino plaats hebben.

— De Tweede Kamer der Staten-Generaal zal hare werkzaamheden hervatten op Dingsdag den 13 Februarij aanstaande, des middags ten twee ure.

— Gisteren werd alhier voor den vleeschhouwer Zwaan, van de Rotterdamsche markt een koebeest aangebragt, dat den drijver ontloopen is, dat in woedenden toestand, menschen en andere voorwerpen omver stootte. Na vele straten doorgelood te hebben, heeft het den weg naar het Bosch genomen. Men heeft den geheelen nacht vruchteloze pogingen aangewend, om het beest op te sporen. De politie en andere personen zetten hunne nasporingen voort, om te ontdekken waar de koe gebleven is.

ZEVENAAR, 4 Febr. In de loterij, ten behoeve van hulpbehoevende weduwen alhier, is door H. M. de Koningin een fraai kanaps-kussen en door H. K. H. Prinses Frederik een ander schoon voorwerp geschonken.

MIDDELHARNIS, 3 Febr. Er circuleert alhier en in andere plaatsen van ons Eiland, een request ter teekening aan den minister van Finantiën, om te gelasten, dat de brievenboot van Hellevoetsluis op Dirksland, met meerdere manschappen worde voorzien, of dat de overtocht geschiede van de Hoornsche hoofden op deze gemeente; dewijl het gebleken is, dat men in de laatste week meer dan eens dien overtocht met passagiers in een uur tijds kon verrigten, terwijl het bij de laatste vorst velen ingezetenen van dit eiland zeer moest hinderen, dat de post drie malen, eerst om de vier & vijf dagen van Hellevoetsluis op Dirksland aankwam, en men alzoo van alle korrespondentien verstoken bleef.

DOKKUM, 5 Feb. Verleden Woensdag was hier zeer weinig vlas ter markt, hetwelk tegen de prijzen der vorige week genomen is.

Jl. Vrijdag werd er te Leeuwarden nog al veel vlas

op monsters aangeboden, hetwelk gedeeltelijks tegen vorige prijzen verkocht is geworden.

Men leest in de Tweede Editie van het Handelsblad: LONDEN, 7 Febr. Volgens den Morning Chronicle was het nog gisteren avond aan Lord Palmerston gelukt, zich met de Peelisten te verstaan en een krachtig ministerie samen te stellen. Onder het voorzitterschap van Lord Palmerston, was Lord Clarendon belast met het departement van buitenlandsche zaken, Gladstone financiën, Sir J. Graham marine, Sir Sydney Herbert binnenlandsche zaken of oorlog, Sir W. Molesworth koloniën. Lord Pannure had wegens redenen van gezondheid geweigerd in het nieuwe kabinet te treden, en Lord Grey had geweigerd, omdat hij eenige voorwaarden had gesteld, welke men gemeend had niet te mogen inwilligen.

TURIJN, 7 Febr. In de kamer der volksvertegenwoordigers heeft de minister Cavour eene zeer krachtige en indrukwekkende rede gehouden, waarin hij de argumenten der tegenstanders van het met de Westelijke mogendheden gesloten traktaat wederlegde.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 7 Feb. Volgens berigten uit Konstantinopel, dd. 29 Januarij, was de graaf Riverel aldaar aangekomen, om er de komst der Sardijnische troepen te regelen.

Uit de Krim verneemt men dat de troepen aan den generaal Canrobert verzocht hebben zijn ijver niet te matigen. Het hervatten van een algemeen vuur verwachtte men ten spoedigste. Eupatoria wordt versterkt. Zoodra men daarmede gereed is, zal Omer-Pacha den verwachten veldslag leveren.

De Russen hebben zich op Simferopol teruggetrokken.

— Berigten uit Odessa dd. 1 dezer, deelen mede, dat de dooi aldaar ingevallen was, ten gevolge waarvan de haven van ijs was bevrijd. Tien Oostenrijksche schepen zijn reeds uit die haven vertrokken, waarvan drie met ladingen.

— Eene dépêche uit St. Petersburg van gisteren 4 dezer, houdt in: Prins Mentchikoff meldt dd. 16/28 Jan.: In den staat van zaken voor Sebastopol is geen verandering gekomen; de vijand werpt van tijd tot tijd eenige bommen en kogels, doch in het algemeen doet zijn vuur weinig nadeel.

— De Keizer heeft in bijzonder gehoor ontvangen den graaf von Hatzfeld, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister des Konings van Pruisen; en den generaal von Wedel, belast met de zending, om Z. M. brieven van hunnen Souverein te overhandigen.

— De minister van Buitenlandsche Zaken heeft aan de onderscheidene Fransche gezanten bij de Duitsche hoven eene circulaire gerigt, betreffende de Oostenrijksche aangelegenheden. In deze circulaire wordt onder anderen gezegd:

„Zoodra Rusland zijne heerschzuchtige plannen ontmaskerde, heeft onze staatkunde zeer bepaalde omtrekken aangenomen. Turkije bij te staan in zijn weerstand tegen een onregmatigen en voor het algemeene magtsevenwigt gevaarlijken aanval, door eene ontzagwekkende verklaring van aller eenstemmigheid Rusland te doen afzien van eene door het algemeen regtsbesef gewraakte onderneming, des noods al de krachten van Europa tot afwering van een gemeenschappelijk gevaar te vereenigen, dat was het plan van Frankrijk en Engeland. Gedurende het afgelopen jaar hoopten wij zoo doende ons doel te bereiken. Te Weenen werden konferentiën geopend; en reeds uit de keuze dier plaats, gelijk uit onze gedachtenwisselingen met Oostenrijk en Pruisen, bleek genoezaam, dat Frankrijk en Engeland, wel verre van Duitschland te willen voorbijgaan, integendeel wenschten zich met hetzelfde te verstaan, het in zekere mate tot regter in het geding te maken, althans niet buiten zijn weten en tegen zijn belang het geschil af te doen. Nog nooit, geloof ik, was het gebeurd, dat twee oorlogvoerende mogendheden van dien rang over de deugdelijkheid harer zaak, toen deze reeds door hare legers werd volgehouden, een plechtig advies vroegen van andere mogendheden, insgelijks van den eersten rang, maar nog door niets gebonden, en dusver in nauwe betrekking met de tegenpartij staande.

Het was niet mogelijk dat de kabinetten van Berlijn en Weenen op den duur, als ik mij zoo uitdrukken mag, de rol van een in consult geroepen geneesheer speelden; en weldra kwam het zoo ver, dat men of tot daden overgaan, of zich klein maken moest. Op dit punt is het dat tusschen de beide groote Duitsche hoven zich oneenigheid voorgedaan heeft.

„Deze staat van zaken werd al erger en erger; en het verdrag van 2 December kwam tot stand. Voor het Berlijnsche kabinet is uitdrukkelijk de toetreding tot deze overeenkomst opengelouden; en het Fransche gouvernement heeft alles gedaan om de toetreding te verwerven; gelijk zijne bondgenooten heeft het zich geleend tot iedere inschikkelijkheid in den vorm, welke het Pruisische hof tot aansluiting kon bewegen. Dusver hebben

zijne pogingen niet gebaat; en de tegenwoordige houding van dat hof schijnt te bewijzen dat dezelfde stroefheit niet zou moeten worden in verband gebragt met een punt van diplomatieke beleefdheid maar met eenen kring van denkbeelden, waarin noch Engeland, noch Frankrijk noch Oostenrijk deelen. Uit dit oogenpunt is het eene zaa van bedenkelijken aard voor den Duitschen Bond; e alleen van die zijde wil ik ze mel u beschouwen.

„In spijt van de opregtste en standvastigste wensche der Westersche mogendheden, is eene breuk van zedelijke aard tusschen Oostenrijk en Pruisen gekomen en hierdoor staat Duitschlands eenigheid wankel, terwij zij door de eendragt dier beide hoven verzekerd zou zijn. De samenwerking kan alleen hersteld en bevestigd worde door de vastberadenheid en het doorzigt van de andere leden des Bonds.

„De Bondsvergadering moet kiezen tusschen twee zienswijzen: Oostenrijk, eene samenwerking van bloot defensieven aard vragende, meent dat het tijd is om zich tot het verleenen daarvan gereed te maken; he wijst op den geheelen staat der zaken, op de zamer trekking van Russische troepen aan zijne grenzen, o de verplichtingen waaronder het zich gebragt heeft door de Donau vorstendommen te bezetten, en tot wier n leving het in een oogenblik zou kunnen genoopt worde door eene beweging gelijk de jongste inval van Russisch troepen in de Dobrudscha; ten slotte voert het aan, dat het herstel des vredes nog niet verzekerd is door de Rusland eenen grondslag voor onderhandeling aangemen heeft.

„Pruissen daarentegen verklaart, zich op de gezindheid van het Russische kabinet geheel te verlaten en alzo voorzorgsmaatregelen tegen het ingebeelde gevaar van eene aanval onnoodig te achten. De Hemel verhoede, mijz hee dat ik niemands bedoelingen veracht make; maar i mag zeggen, dat men bij een strijd tusschen betuiginge en feiten, tusschen gissing en zekerheid, niet eenvoud ger en wijzer kan doen dan zich te houden aan hetge door een ieder op dezelfde wijze kan beoordeeld worde.

„Het overleg over de Europeesche aangelegenheden in de laatste veertig jaren doorgaans tusschen vijf mogendheden gehouden. Evenwel is, in eene der vroeger handelingen over het Oostenrijks vraagstuk, door vier v die mogendheden, zonder Frankrijk, eene schikking g maakt. Het gezamenlijk overleg is eerst hersteld na l voorval hetwelk aanleiding tot het verdrag van 13 Jul gaf. Iets gelijksoortigs zou alzoo in de tegenwoordige o standigheden kunnen plaats hebben zonder afwijking v den regel. Om zich in een geding te kunnen mengen moet men eenig regtsgrond hebben; en de enige reg grond, dien Pruisen aanvoert, is zijne hoedanigheid v groote mogendheid. Door wien ooit aan het Berlijns kabinet zijn rang moge betwist worden, niet door on mijnheer, maar in deze wereld zijn geene regten ond pligten; en gemeenlijk onderhandelt men niet over vredesvoorwaarden, tenzij men oorlog gevoerd of zich t minste onderworpen heeft aan de kans om in den o log betrokken te worden. Is zulks met Pruisen het gev Heeft het eene keuze tusschen de oorlogvoerende partij gedaan? Is het met Rusland in verbond getreden of v met ons? Zoolang het geen partij kiest, geeft het v heid tot alle onderstellingen en sluit het zich eigenv lig buiten de conferentie. Zou het daartoe welligt t gang kunnen vragen op grond van het verdrag v 13 Julij 1841?

„Aangaande dit verdrag moet een van beide adger men worden: of het is wegens zijne voorspraak een v beduidend staatsstuk; of het strekt alleen om in z bijzondere bepalingen een door de Porte aangeromen re of gebruik te bekrachtigen. Kortom, Europa heeft in e verdrag een wezenlijken waarborg aan Turkije willen gev of slechts aan Frankrijk eene gelegenheid verschaft met eere weder in de Europeesche raadsvergadering te tred

„Door ons is de eerste dier beide opvattingen omhel en vooral als onderteekenen van het verdrag van Julij 1841 zijn wij den Sultan thans ter hulp gekom Zoo Pruisen aan dat staatsstuk, hetwelk het ondertecke heeft, dezelfde waarde toekent als wij, dan mogen zeggen dat het zich aan de daaruit voortvloeiende v pligten onttrokken heeft, en dat het, bij volhard in zijne bevreurenswaardige lijdelijkheid, het regt verl om deel te nemen aan de herziening van een verd hetwelk het goedvindt onuitgevoerd te laten, of wel alle beduidenis te ontdoen. Alsdan zou er niets ander doen blijven dan bij het eind der onderhandelingen middel te vinden om ons met het Berlijnsche kab te verstaan over het eenige gedeelte der overeenkomst, 13 Julij 1841, hetwelk in dezelfs oog eenige waa zou gehad hebben, dat is te zeggen, over de regel der vaart van oorlogsschepen door den Bosphorus en Dardanellen, of over het sluiten dier zeeengten; en Fransche gouvernement zou van zijnen kant zeer gaa de hand leenen tot elke schikking, die zou kunnen st ken, eensdeels om aan Pruisen waarborgen te geven gelijke waarde als de in 1841 verworvene, en ander om het weder op eene plaats te brengen, welke met onafscheidene gevaren en voordeelen onophoudelijk ons aan Pruisen aanbevolen en toegewenscht is.

Het Berlijnsche kabinet heeft derhalve alleen aan zich zelf de positie te wijten waarin het zich bevindt, en die het des verkiezende wijzigen kan. De Deutsche Staten van den tweeden rang zullen zich dus niet laten overreden om ons te laste te leggen, dat wij middellijk het gewigt van hun eedgenootschap hebben willen verminderen door opzettelijk eene der beide groote Deutsche mogendheden uit te sluiten van Europa's toekomstige schikkingen."

Het gouvernement van Piemont heeft de pauselijke vermaning laten drukken en ronddelen aan het te Turijn aanwezige korps diplomatiek, om daardoor een bewijs te geven, dat zij zonder zich om iets te bekommeren, overeenkomstig revolutionnaire principe, zal blijven bezig houden met de wet ter berooving der geestelijkheid.

ENGELAND.

LONDEN, 6 Februarij. De beide Huizen zijn gisteren avond vroeg uiteengegaan, zonder dat in de zitting eenige belangrijke mededeeling nopens de ministeriële crisis ontvangen is. Lord Palmerston heeft zich naar Windsor begeben. Een gerucht wil, dat in de voorgestelde combinatie de heer Herbert met het ministerie van binnenslandsche zaken en Lord Panmure met dat van oorlog belast zal worden.

De *Globe* verzekert, dat de ministeriële crisis geëindigd is en zegt, dat er geen twijfel bestaat of lord Palmerston is met de vorming van het nieuwe ministerie belast.

Volgens eene dépêche uit Weenen, voorkomende in den *Times*, zou prins Mentchikoff bevel hebben ontvangen om Eupatoria en Balaklava aan te tasten. — Ismaël-Pacha was den 31 Januarij te Brailow aangekomen.

De *Times* deelt de volgende dépêche mede van zijn korrespondent in de Krim, dd. Balaklava 27 Jan.

Van onzen kant wordt geen vuur meer onderhouden. 's Nachts vriest het. Het weder is bij dag zacht en schoon. De belegeringswerken vorderen, maar de gezondheidstoestand van het leger is zeer slecht.

Prins Mentchikoff heeft zich naar het noorden begeben. De Russen doen herhaaldelijk uitvallen, en schieten op de Fransche schildwachten. — Naar het kamp wordt een overvloedige voorraad proviziën vervoerd. — De Fransche divizie is aangekomen. — Lord Raglan heeft den 24sten Balaklava bezocht en aldaar eene bijeenkomst gehad met den schout-bij-nacht Lyons. Den 25sten heeft hij de loopgraven in oogenschouw genomen. — Te Tchorgonis zijn niet meer dan acht bataillons Russische troepen.

De Deensche Tweede Kamer heeft een ontwerp van wet aangenomen, waarbij eene opperste autoriteit wordt vastgesteld voor alle aangelegenheden, die met het openbaar onderwijs in verband staan.

STADSNIEUWS.

In de 225de Staats-Loterij zijn in de 5e Klasse bij de 3e Trekking prijzen van f 4000 of daarboven te beurt gevallen aan N°. 7695 en 8714 ieder f 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 7 Februarij.

BEVALLEN (6 Febr.): M. C. Bruinier, geb. Saltet, Z. — (6 Febr.): S. Seelig, geb. Hartogensis, Z. — S. W. Hoeseling, geb. Verginius, Z.

OVERLEDEN (2 Febr.): L. B. B. Bergman Carels, 4 j. — (3 Febr.): W. Leliman, 24 j. — J. Horstick, 44 j. — (5 Febr.): H. A. Becker.

Heden, 6 Februarij, teekende de Thermometer-Schaal Fahrenheit:

's avonds	8 ure	30½ graden.
7 Febr. 's nachts (laagste stand)	28	"
's morgens	8 ure	29½ "
's middags	12 "	30 "
's namiddags	4 "	30 "

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 7 Febr. Granen zonder handel. Op 9 vaten Olie in Maart 91; Sept., Oct. en Nov. 74½ & Lijnzaad een den 114 & Globoucka f 420. Raapolis op 8/w. f 53½; Vliegend f 53; 1° Mei ek. f 49½; Sept., Oct., Nov. en Dec. f 43½. 4. Lijnolie op 6/w. f 41½; Vliegend f 40; 1° Mei ek. f 40½. Hensopolis op 6/w. f 48½; Vliegend f 47.

ROTTERDAM, 6 Febr. Tarwe. 160/2 & Hoogl. Kleefs. f 450; 162/2 & Bovenlandsche Ris f 428. — Boekweit op 440/3 & Deensche f 245.

LONDEN, 5 Febr. Ruwe Suiker. Blijft aanhoudend zeer prijzvast, met eenigen omzet in de vreemde soorten. — Orashed meerder gevraagd voor uitvoer.

Koffij. Native Ceylon vast op 46 a 46 s. 6 d. Thee. Met vaste prijzen met eenige vraag naar ordinaire Congo tot 9½ a 10 d.; fijne zwarte en groene soorten worden iets hooger betaald.

Talk iets vaster. Petersburger 56 s. 9 d. Granen. Tarwe staauw op de prijzen der voorgaande week. Garst onveranderd. Haver aangeboden.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 6 Febr. Belg. loen. 2½ pe. 53, Obligatiën 3 pe. —; id. 4½ pe. 92; Spanje 1—3 pe. 17½; Binnenl. 3 pe. 31½; Romeinse 5 pe. —; Oostenrijk Metalliek 5 pe. 65½.

PARIS, 6 Febr. Fransche 4½ pe. 95.70; 3 pe. 67.75; 5 pe. Spanje 30½; id. 1 pe. 17½; 5 pe. Met. 82½; Rom. Leen. 82½.

LONDEN, 6 Febr. Consols 91, 3 pe. Spanje buitenl. 36½; 1 pe. dito 17½; Comité-Bewijzen 5; Passive 4½; 5 pe. Rusl. 100; 4½ pe. dito 83½; 4 pe. Holl. 93½; 2½ pe. id. 62½; 5 pe. Sardinië 85½; Brasilië 99½; 4½ pe. Peru 71; Gren. uitg. 57; id. werk. 16; 3 pe. Mexiko 20½; 4 pe. Portugal 42; Turkije 76½; Ecuador 4; Wissel op Amst. 11 17½.

WEENEN, 6 Febr. Met. 5 pe. 82½; id. 4½ pe. 72; Bank-Aktiën 1005; Wissel op Londen 12.20, Amst. —; Parijs 148½; Goud —; Zilver 27½; Nieuwe Leening 103½.

BERLIJN, 6 Febr. 3½ pe. Pruisische Staatschuld —; 4½ pe. Rusland —; 5 pe. 96½; Wissel op Londen 2/m. 6 Th. 14½; Parijs 78½; Amst. 139½; Weenen —; Petersburg 98½.

HAMBURG, 6 Febr. Spanje 3 pe. 29½; id. 1 pe. 16½; Rusl. 5 pe. 93½; 3 pe. Mexikanen 14; 5 pe. Sardinië 79½; Wissel op Amst. 36.—; Londen kort 13 3½.

FRANKFORT, 6 Febr. 5 pe. Met. 64½; 3 pe. Spanje binnenl. 30½; id. 1 pe. 17½; Wissel op Londen 3/m. —; Amsterdam —; Parijs —; Weenen —.

Koers van het Geld: Beleging 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	f 56½	Livorno	2/m.	f 38½
Bordeaux	2/m.	55½	Napels		8½
Madrid	3/m.	243	Petersburg		1.73
Cadix		243	Weenen	6 w.	28
Seville		240	Augsburg		35½
Bilbao		241	Frankfort		99½
Lissabon		41½	Hamburg	2/m.	35½
Porto		41½	Londen	2/m.	11.67½
Genua	2/m.	45½	Rotterdam	zigt	11.77½

PIJLS-COURANT DER EFFEKTEN.

Nederl., Werkel. Schuld a 2½ pCt.	6 FEBR. 4½ u. geb.	61½	7 FEBR. 4 u. geb.	61½
Dito Dito	3	73½	73	73½
Dito Dito	4	90½	90½	90½
O. L. Leening 1844	4			
Amortis. Syndik.	3½	90		
Handel-Maatschappij	4½			
Haarlemmermeer	5			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½			
Holl. Spoorw.-M.	4½			
Obligatiën	4½			
Maatschappij van Weld.	4			
Aand. Ned. Bank	2½			
België	2½	49½	49½	
Dito bij Rothschild	2½			
Frankrijk, Obligatiën	3	17½	17½	17½
Spanje, Onbep. Stukken	1	17½	37	37½
Dito	3			
Dito Binnenl. a 6/m.	3	31½	31½	
Coupon-Bewijzen	4			
Amortisable Schuld	4			
Portugal, te Londen	3	33½	33½	33½
Dito Uitgestelde				
Rusl. bij Hope 1798 en 1816 5			101½	
Dito Dito 1828 en 1829 5			100½	100½
Cert. bij dito 1831 en 1833 5		82½		
Dito	4½	87½		
Dito bij Hope	4	76½	76½	
Dito bij id. 5de Serie	4	74½	74½	
Certifikaten te Hamburg 5		96		
Inschrijving in Assignat. 8				
Certifikaten van dito	6	59½		
Engelsche Russen				
Polen, Certifikaten	4		67½	
Dito Aand. met Lot. f. 500				
Oostenrijk, Metalliek	5	62½	62½	62½
Dito Nieuwe 1847	2½	31½	31½	
Dito 1851 en 1852	2½	31½	31½	
Dito Nieuwe	5	74½	74½	74½
Dito 1854	5	74½	74½	74½
Ween. Bank bij Gollen C ^o . 5				
Dito	4			
Aand. met Loting f. 250		283		
Nieuwe dito 1854	f 245	246		
Pruissen	4½			
Amerika, Bank-Aktiën Cert.				
Dito Orig.				
Napels, Cert. Lam. en Bouwer				
Denemarken, Leen. te Lond.				
Louisiana bij Hope	5	100½		
Brasilië		98½	98½	
Dito 1843	5	97½		
Mexiko	3	20½	20½	20½
Dito Onbepaalde		20½	20½	20½
Peru	4½			
Grenada, a £ 100	2½			
Dito Uitgestelde		5½	5½	
Ecuador a £ 100		3½		
Venezuela, a £ 100	3½	21½	22	
Dito Uitgestelde	1½			
Grieken, te Londen	5			
Nat. Met. 65½, 7½, 1½; 5 pCt. Stieglitz 81½				

Van de genoteerde fondsen waren Oostenrijksche bij eenige affaire iets vaster, de overige bij geringe handel onveranderd.

SCHEEPSTIJDINGEN.

WIVENBOE, 4 Febr. Het schip *Presiosa*, kapt. Albers, van Londen naar Amsterdam, alhier met assistentie binnengebragt, is op last der admiraliteit, ter vergoeding van bergloos in beslag genomen.

Rijnhoogte ARNHEM 5 Febr. 2 el 68 duim. ROTTERDAM 4 " 6 vt. 3 "

Advertentiën.

Heden overleed tot mijne en mijner kinderen en Behuwdkinderen diepe droefheid, mijne veelgeliefde Echtgenoot, Mevrouw MARIA THERESIA ENGELKAMP, voorzien zijnde met de H. H. Sacramenten onzer Moeder de H. Kerk, in den gezegenden ouderdom van ruim 70 jaren.

CORN. VAN LEEUWEN.

LEYDSCHENDAM, 6 Februarij 1855.

Eenige kennisgeving.

(595)

(593) Bij den Uitgever H. NIJGH, te Rotterdam, zijn nog voorhanden en bij alle soliede Boekhandelaren des Rijks te ontbieden, Exemplaren van de

GIDS voor het HUWELIJK.

DOOR

R. J. F. RIETSTAP,

Candidaal-Notaris.

Dit Werkje behelst eene Handleiding ten behoeve van allen, die voornemens zijn te Huren of reeds Gehuwd zijn, en hunne wettelijke regten en verplichtingen willen leeren kennen, alsmede ten behoeve van hen, die bekend willen worden met de gevallen waarin — en de wijze waarop natuurlijke Kinderen kunnen worden erkend en gewettigd.

Zie de aanbevelingen van dit werkje in de *N. R. C.* N°. 215, *Handelsblad* N°. 216, *R. Courant* N°. 183 en *Tijd N. H. C.* N°. 2280, 1854.

VOOR VASTEN-AVOND zal worden uitgegeven, b G. THEOD. BOM, Kalverstraat, Amsterdam:

Opregte Spiksplint: nieuwe VASTEN-AVOND-GEKHEID.

OF ZOTTENBURGER SNAKERIJE.

door J. SCHENKMAN, in onrijm en in rijm. Met VEERTIG KARRIKATUREN. Prijs 20 Cents. Brieven en geld franco. (583)

(594) Bij H. LAGERWEIJ te Dordrecht, en mede bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN te Amsterdam en verder alom te bekomen:

DE OORLOG IN DE KRIM.

beschouwing der Beleggingen en de plaatsen waar die zijn voorgevallen.

Met een Kaartje van de Krim, platten grond van Sebastopol, en eene uitstaande Plaat, voorstellende:

Een gezicht op de belegerde Vesting

Alsmede de Afbeelding van Vorst MENSCHIKOFF te Paard. Prijs slechts 75 Cents.

Bovenstaand werkje zij in deze belangrijke dagen welkom, vooral indien men nagaat dat de geallieerde Natien weldra 160,000 man zullen tellen in de Krim. Ook de Russen spannen van hunne zijde alle krachten in. De belegering van Sebastopol zal alsoo aanleiding geven tot eenen gedenkwaardigen strijd, in welken geheel Europa kan worden betrokken en die de aandacl van de gansche wereld gevestigd houdt.

Lees-Museum

VOOR

KATHOLIEKEN VAN ALLE STANDEN.

Nieuwe Serie.

Met het eindigen van het jaar 1854 is de *Tweede Jaargang* van dit onderhoudend, eenig in zijne soort goedkoop Tijdschrift compleet aan Intekenaren afgeleverd. 's Wekelijks wordt er van dit werk een vel klein folio van 8 pagina's (16 kolommen) uitgegeven. Hetgeen 's jaarlijks een fraai boekdeel vormt, en slechts f 3 in het jaar kost, en franco per post f 4.20.

Van de eerste twee jaargangen zijn nog exemplaren verkrijgbaar tegen f 8 per jaargang, bij den Uitgever C. L. VAN LANGENHUYSEN, en verder alom.

De inhoud van den jaargang 1854 is als volgt:

Edmund. — Verhaal der bijzonderheden, die den dood v. Mons. Denis-Auguste Affre, Aartsbisschop van Parijs, veroorzaagden en vergeseld hebben. — Neala. — De Deur. — Bewijs van kinderlijke liefde. — De gelukkige bekeering. — Capta! — Het Godgerigt, of Hugo en Adelgonde. De Markies van Worcester en de Honderdjarige Vrouw. Leonard, of de Onverwachte Redding. — De Kruisvaarders (Tafereelen uit de christelijke middeleeuwen.) — Salsdyn de val van Jerusalem. — Belofte maakt schuld. — De Legen van O. L. Vrouwe van Boulogne. — Gedenkschriften van een werkman. — De Savoyards-kinderen, of God heeft het a. geweld. — De Oom uit Amerika. — Ridder Berthold v. Hohenburg, of zoo wreekt sich de christen.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.